

vonnis

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector civiel recht

zaaknummer / rolnummer: 320582 / HA ZA 08-3222

Vonnis van 27 juni 2012

in de zaak van

A,
wonende te 's-Gravenhage,
eiser,
advocaat voorheen achtereenvolgens mr. M.A. Koot en mr. A.A. Namaki te 's-Gravenhage,
thans geen,

tegen

B,
wonende te 's-Gravenhage,
gedaagde,
advocaat mr. D. Tap te 's-Gravenhage,.

Partijen zullen hierna A en B genoemd worden.

1. De procedure

- 1.1. Het verdere verloop van de procedure blijkt uit:
- het tussenvonnis van 2 februari 2011;
 - het proces-verbaal van het getuigenverhoor van 1 juni 2011;
 - de conclusie na enquête van B;
 - de akte uitlating na enquête van A, met producties;
 - de akte uitlating producties van B.

- 1.2. Vonnis is nader bepaald op heden.

2. De verdere beoordeling

tussenvonnis

- 2.1. De rechtbank neemt over en volhardt bij hetgeen is overwogen en beslist bij het tussenvonnis van 2 februari 2011 (hierna: het tussenvonnis).

- 2.2. In het tussenvonnis heeft de rechtbank voorshands aangenomen dat B producten voorzien van het Kamal-merk van A heeft ingevoerd en heeft de rechtbank B toegestaan tegenbewijs te leveren. Daarnaast heeft de rechtbank A in het tussenvonnis opgedragen bewijs te leveren van zijn stelling dat B producten voorzien van het Kamal-merk heeft geleverd aan winkeliers in Den Haag. Om de volgende redenen is B niet geslaagd in het

leveren van het tegenbewijs en is A niet geslaagd in het leveren van het aan hem opgedragen bewijs.

leveringen aan winkeliers

2.3. A heeft ter vervulling van de aan hem gegeven bewijsopdracht geen getuigen doen horen. Evenmin heeft hij gebruik gemaakt van de in het tussenvonnis geboden mogelijkheid om het bewijs te leveren door overlegging van bewijsstukken binnen twee weken na de uitspraak. Wel heeft A in zijn akte na enquête verklaringen van twee winkeliers in het geding gebracht. Met het overleggen van die verklaringen is het opgedragen bewijs niet geleverd. Daargelaten dat de verklaringen zijn ingediend na de door de rechtbank gestelde termijn, ondersteunen die verklaringen niet de stelling van A. Uit de twee verklaringen blijkt namelijk dat niet B, maar “een man uit India”, respectievelijk de heer X de bedoelde producten heeft geleverd aan de winkeliers.

invoer

2.4. B is niet geslaagd in het leveren van tegenbewijs tegen de voorshands voor juist gehouden stelling van A dat de in december 2007 door de douane tegengehouden zending met Kamal-producten door B is ingevoerd. De door B naar voren gebrachte getuigen bevestigen namelijk juist dat B die producten heeft ingevoerd. De ene getuige, de heer X, verklaart uitdrukkelijk dat hij met de heer B heeft afgesproken dat de producten aan B zouden worden geleverd en dat hij de producten ook daadwerkelijk aan B heeft verzonden. De andere getuige, B zelf, bevestigt dat hij met X heeft besproken dat de heer X een container met producten, waaronder de Kamal-producten, naar hem zou versturen.

2.5. Dat de getuigen ook verklaren dat de Kamal-producten door A waren besteld en voor A waren bestemd, en dat X heeft gekozen voor levering via B om er zeker van te zijn dat hij werd betaald, kan niet leiden tot een ander oordeel over het bewijs. De omstandigheden die de getuigen noemen, laten immers onverlet dat de producten zijn geleverd via B en dat B de producten dus heeft ingevoerd.

2.6. B heeft niet uitdrukkelijk het standpunt ingenomen dat de uit de getuigenverklaringen blijkende omstandigheid dat de producten door A waren besteld en voor A waren bestemd, meebrengt dat aangenomen moet worden dat de producten met toestemming van A zijn ingevoerd en dat daarom geen sprake is van inbreuk. De bedoelde toestemming kan in dit geval ook niet op grond van enkel die omstandigheid worden aangenomen. Mede gelet op het feit dat B zelf heeft aangevoerd dat A voorheen de bestelde Kamal-producten altijd rechtstreeks geleverd kreeg, volgt uit de bestelling door A namelijk niet zonder meer dat A heeft ingestemd met invoer door B.

vorderingen

2.7. Op grond van het voorgaande moet worden geconcludeerd dat B inbreuk heeft gemaakt op het merkenrecht van A door invoer van de Kamal-producten in december 2007. Gelet op die inbreuk en het ontbreken van een onthoudingsverklaring is het gevorderde verbod toewijsbaar. Aan de naleving van het verbod zal de gevorderde dwangsom worden verbonden.

2.8. Andere inbreuken dan de voornoemde invoer zijn niet komen vast te staan. Wat betreft de invoer is niet in geschil dat de volledige zending met Kamal-producten is afgegeven aan A. Onder die omstandigheden valt, zonder nadere toelichting, die ontbreekt, niet in te zien dat A door inbreuken van B winst heeft gederfd, dat B door inbreuken winst heeft genoten en dat door inbreuken van B de exclusiviteit of reputatie van het Kamal-merk is aangetast. De op die gronden gevorderde schadevergoeding en winstafdracht moeten daarom worden afgewezen. Dat brengt mee dat er ook geen grond bestaat voor een bevel tot het afleggen van rekening en verantwoording over de door B genoten winst. Er bestaat evenmin grond voor een bevel tot het verstrekken van informatie over de herkomst en distributiekkanalen, gelet op het feit dat al duidelijk is van wie B de zending met inbreukmakende producten heeft gekregen en dat B al die producten heeft afgegeven aan A. Om dezelfde redenen moet de gevorderde *recall* en afgifte ter vernietiging worden afgewezen.

2.9. Gelet op het feit dat alleen een beperkte inbreuk is komen vast te staan en dat alle nevenvorderingen worden afgewezen, moet worden geconcludeerd dat beide partijen op punten in het ongelijk zijn gesteld. Daarom zullen de door beide partijen op grond van artikel 1019h Rv gevorderde kosten, waaronder mede begrepen de door A gevorderde buitengerechtelijke kosten, in die zin worden gecompenseerd dat elke partij zijn eigen kosten draagt.

3. De beslissing

De rechtbank

3.1. beveelt B met onmiddellijke ingang na betekening van dit vonnis ieder gebruik van het Beneluxmerk KAMAL, ingeschreven onder nummer 0772053, of een daarmee overeenstemmend teken, te staken en gestaakt te houden;

3.2. beveelt B tot betaling van een dwangsom van €2.500,00 voor elke dag of deel daarvan dat B niet voldoet aan het bevel, met een maximum van €100.000,00;

3.3. verklaart dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad;

3.4. compenseert de proceskosten in die zin dat elke partij zijn eigen kosten draagt;

3.5. wijst af wat meer of anders is gevorderd.

Dit vonnis is gewezen door mr. P.H. Blok en in het openbaar uitgesproken op 27 juni 2012.